

ŠALEŠKI UPORNIK

Šaleški upornik je interno glasilo območnega združenja ZZB NOB Velenje, letnik III, številka 1, april 2005

Topolšica 1945 - 2005

**VSEM ČLANICAM IN ČLANOM
ČESTITAMO OB DNEVU UPORA
PROTI OKUPATORJU, PRAZNIKU
DELA IN DNEVU ZMAGE!**

Izvršilni odbor

UVODNIK

V naslednjih dneh bomo praznovali šestdeseto obletnico osvoboditve svobodoljubnih narodov izpod nacifašizma. Obletnica, ki jo bodo dostojno obeležili povsod tam, kjer se zavedajo pomena zmage nad fašistoidno združbo, ki je želela preoblikovati svet po svoji podobi in za svoje potrebe. Ni jim uspelo. Tudi zato, ker so se potujčevanju uprli ne le veliki narodi, ampak tudi tisti, ki so sicer majhni po številu, a pogumni in odločni, da v boju za svobodo prispevajo svoj delež. Slovenski partizani so združili moči s partizani širom naše bivše domovine Jugoslavije. Trdno odločeni, da osvobodijo vsak pedenj slovenske zemlje. Uspeli so v krvavem in nečloveškem boju zoper številčno močnejšega sovražnika, ki je naposled moral priznati svoj poraz. In ravno tu, v naši dolini, je bil general poražene armade prisiljen podpisati kapitulacijo. Topolšica je tako postala kraj, ki je znan tudi po tem, da je bila v njej podpisana brezpogojna vdaja. Deveti maj pa je postal praznik, ki ga skupaj s krajevno skupnostjo in občino Šoštanj vsako leto znova dostojno proslavimo. In tako bo tudi letos, čeprav aktualna slovenska oblast meni, da to ni praznik, ki združuje državljanke in državljane. Pred časom sem slišal trditve enega izmed ministrov, ki je dejal, da vsi partizani niso bili zločinci in da vsi domobranci niso bili izdajalci. Komentar nekaterih naših članic in članov je bil, da tudi "pomladni" politiki spreminjajo svoje stališče in da so naklonjeni partizanskemu boju za osvoboditev. Kaj pa, če to izjavo razumemo nekoliko drugače in politično govorico prevedemo v logično izpeljano besedilo. Dobimo tekst, ki se glasi: "Partizani so bili zločinci, a ne vsi, in domobranci niso bili izdajalci, razen nekaterih." Ta izjava pa seveda za vse nas, ki

spoštujemo zgodovinska dejstva in smo hvaležni našim prednikom za osvoboditev, nikakor ni sprejemljiva.

Znotraj našega združenja smo nemalokrat jasno in glasno obžalovali izvensodne poveljne poboje, tako kot vedno znova opozarjamo na nesprejemljivost nasilja kjerkoli na našem planetu. Ne moremo pa pristati na trditev, da je bil narodnoosvobodilni boj nepotreben in da bi morali v izogib številnim žrtvam zgolj počakati na pravi trenutek, ko bi se brez žrtve priključili zmagovalcem. Ne moremo tudi pristati na trditev, da so domobranci nastali zato, da bi naš narod obvarovali pred brezbožnim komunizmom in da so se v skrbi zaradi tega združili z nacisti in s fašisti. Še malo pa bodo zahtevali, da se opravičimo okupatorju, ker v letih okupacije in nasilja nismo bili zgledni gostitelji.

Narodnoosvobodilni boj se je končal z zmago partizanov. In prav tu, v Topolšici, kjer je bila podpisana kapitulacija, bomo tudi letos praznovali, pa naj bo to slovenski vladi vseč ali ne. Z njimi ali brez njih! Mi bomo tam, kot smo bili tam vsa leta doslej.

Spoštovani bralke in bralci Šaleškega upornika, veselim se srečanja z vami. S ponosno dvignjeno glavo bomo praznovali okroglo obletnico naše osvoboditve.

Tovariški pozdrav!

Bojan Kantič

RAZVITJE PRAPORA V TOPOLŠICI

Lansko letne aktivnosti je Krajevna organizacija kronala z razvitjem prapora na svoji letni skupščini 2. aprila letos. Na skupščini smo ugotovili, da je bila KO ZZB Topolšica v preteklem letu zelo aktivna, saj smo v okviru krajevnega praznika in 59. letnice podpisa nemške kapitulacije 9. maja 2004 organizirali lepo proslavo s številno udeležbo; naši člani so se udeležili tudi drugih prireditev in proslav v okviru naše območne borčevske organizacije v na Graški Gori, v Osreških pečeh, komemoracij doma in v Šoštanju, kot vsako leto pa tudi proslave na Poljani pri Prevaljah; Skozi vse leto pa skrbimo za spominska obeležja, obiskujemo bolne in ostarele člane, ki jih konec leta tudi skromno obdarimo.

Na skupščini smo sprejeli delovni program, pri čemer smo dali poudarek proslavi ob 60. letnici nemške kapitulacije in krajevnem prazniku.

Naša večletna želja pa je bila, da bi nabavili nov prapor. Zato smo pristopili k akciji za zbiranje prispevkov. S prispevkom so se še posebej izkazali KS Topolšica,

občina Šoštanj, Bolnišnica Topolšica, Marko Lihteneker s.p., Željko Venišnik, Robi Goličnik in Gasilsko društvo Topolšica. Vsem darovalcem smo iskreno hvaležni.

Novi prapor naše borčevske organizacije smo razvili prav na naši letni skupščini in ga predali v varstvo praporščaku Rudiju Pergovniku, da ga bo vedno ponesel na proslave, prireditve in na slovo preminulih članov.

Milan Menhart

Izlet članov KO ZB Stara vas

Prav prijetno smo bili presenečeni, ko smo od vodstva KS Stara vas dobili povabilo na izlet naših članov in njihovih zakonskih tovarišev. Pokroviteljstvo nad izletom je prevzela Krajevna skupnost, ki ga je v celoti tudi financirala.

Na pot smo se podali v četrtek 25. novembra 2004. Bil je lep sončen dan. Pot nas je vodila najprej do Cerkniškega jezera, kjer smo si v naravi, še posebej pa na maketi ogledali fenomen jezera, ki še v celoti ni raziskan. Prikaz ob maketi in sliki nam je izčrpno podal tamkajšnji skrbnik. Med potjo smo izdatno malicali kar na avtobusu in tako smo po prihodu k jezeru v tamkajšnjem bifeju lahko po želji naročili kavo oziroma čaj.

Pot smo nadaljevali proti kobilarni Lipica, ker pa nam je zmanjkovalo časa, smo bili deležni le bežnega ogleda zunanosti. In že nas je čakala Nova Gorica in z njo tudi turistična voditeljica gospa Nevenka Prinčič, ki nam je na poljuden način orisala zgodovino in življenje v Novi Gorici in Brdih, kamor smo bili namenjeni. Ogledali smo si tudi odprt mejni prehod pri železniški postaji, in že smo po Osimski cesti hiteli v Brda. Ves čas vožnje pa smo poslušali prijetno in zanimivo kramljanje naše voditeljice tudi v briškem narečju.

Prvi cilj v Brdih nam je bil spomenik NOB in razgledni stolp na Gonjačah. Ob lepi razgledni točki smo se pomudili

nekaj časa in na tamkajšnji turistični kmetiji nakupili nekaj dobrot in spominkov. Žal smo morali prekmalu zapustiti to razgledno točko, kajti predviden je bil ogled muzeja pesnika Antona Gradnika in Ludvika Zorzuta v Medani. Še kar nekaj muzejskih znamenitosti bi si bili radi ogledali, vendar čas nam ni bil naklonjen, zato smo se napotili na grad Dobrovo na pokušnjo vin. Tam nas je že čakal predsednik borčevske organizacije tovariš Brezigar Ivan, ki nam je orisal potek NOB na tamkajšnjem področju med drugo svetovno vojno. V prijetnem pogovoru smo se zadržali kar nekaj časa. Predsedniku borčevske organizacije smo se zahvalili in mu poklonili spominsko knjigo. Seveda smo ga povabili tudi na večerjo.

Mrak je nastajal, ko smo prispeli v vinotoč Janežič v Humu, kjer so nam postregli z večerjo. Ob obilni in okusni večerji in dobri vinski kapljici se nam veselimo in dobre volje nikamor več ni mudilo. Toda vsega lepega je enkrat konec, tako je bilo tudi to pot. Vračali smo se po Osimski cesti v poznih večernih urah proti domu veseli in dobre volje, polni lepih doživetij. Skratka bilo je enkratno. Za ta prijetno preživel dan, se vodstvu Krajevne skupnosti, še posebej predsedniku g. Marjanu Lipovšku vsi udeleženci lepo zahvaljujemo

Herman Lešnik

ŠALEŠKI UPORNIK - NAŠI SPOMINI

Pred slabim letom se je iz objavljanja krajših spominov v našem glasilu porodila ideja, da med člani naše organizacije zberemo čimveč spominov in jih izdamo v knjigi. Knjigo izdajamo zato, ker številni spomini med nami še živijo - v knjigi pa se bodo ohranili tudi bodočim rodovom. Nismo imeli namena izdajati strokovne knjige, temveč zbir zapisov o najsvetejšem obdobju naše zgodovine.

Nad vašim odzivom smo bili presenečeni - spominov se je nabralo veliko, za polno in obsežno knjigo... Ni dvakrat za reči, da v prihodnosti ne bomo izdali še kakšne knjige spominov...

Skratka, tako nekako kot smo obljubili, bo knjiga letos do Dneva zmage izšla!!! Če bo vse po sreči, bomo knjigo predstavili že ob praznovanju 60. obletnice nemške kapitulacije v Topolšici 7. maja.

Hvala vsem, ki ste pri nastajanju te knjige sodelovali!

Tokrat za uvod iz bodoče knjige objavljamo spomin Anice Petek na kurirja Jaka.

PRIPOVED O KURIRJU JAKU

Leta 1941 je hlapčeval pri solčavskem kmetu Robniku. »Zdaj ali nikoli! Hlapčevstvo z vratu.« je govoril Jaka Ugovšek, ki je bil po osvoboditvi moj svak. Po hribovju, ki je od nekdanj pomenilo svobodo, so begali prvi partizani. Jaka je prenekaterega poznal, se srečeval z njimi, tu in tam kaj pomagal in ni ga začudilo, ko mu je junija 1942 Robnik zaskrbljeno dejal: »Jaka, Nemci te iščejo.«

Robniku so čez čas odkapljali vsi trije hlapci. Najstarejši Gaber, Mirko in Jaka. Hlapci so bili siti vsega. Najprej so se ustalili nekje na koroški strani, kot da se ne mislijo nikoli več izkopati iz skrivališča. Trajalo je nekaj časa. S kurirjem so odšli na neko planino blizu Črne na Koroškem, kjer sta jih sprejela kurir Noč, ki je bil kasneje kurir četrte operativne cone, in Bole. Vsi so postali kurirji.

Jaka je ta svet poznal, svet med Logarsko dolino, Gornjim Gradom in okolico. Nič mu ni bilo tuje. Poznal je Robnikove, Robanove, Vršnikove, Matke, Klemenškove ... Nosil je pošto v Moravče, spremljal terence in s predrzno spretnostjo prečkal Savo na Dolenjsko. V začetku sta bila dva kurirja, nato pa le še Jaka. V torbi je prenašal pisma na glavni štab, srečeval prijazno, toda vojaško strogo lice Franca Rozmana - Staneta. Spil je kozarec mleka ali vina, kar je pač bilo, pohrustal grizljaj kruha in se vrnil nazaj v Solčavo, h koroškim in štajerskim partizanom. Štirinajst dni je porabil za pot tja in prav toliko za pot nazaj.

Jakova pripoved se trmasto vriva vame v temini Robanovega kota.

»Prinesel sem jo s seboj,« reče Jaka.

»Fantje so lezli v hišo kot mraz. Le kdo bi se lahko spomnil vseh imen teh obrazov,« pripoveduje mati Suhadolnikova.

In tako se je z Jakom godilo vse do konca tistega davnega leta 1944. V torbi je prenašal angleški denar, spremljal na Dolenjsko novince, varoval ruske vojake in spravljal na varno v glavni štab angleške in ameriške padalce. Vse do nemške ofenzive istega leta, ko se ni več vrnil na Dolenjsko, zgrabila ga je namreč huda revma in prisiljen se je bil zdraviti doma. Ležal je za streho na hlevu. Tam sta bila tudi njegova brata in dva čevljarja iz operativne cone. Vse štiri so Nemci našli, le Jaka ne. Odpeljali so jih v Gornji Grad in jih tam ustrelili.

Zadnje leto vojne se je Jaka ves skrušen preselil v bunker Podvolovjek. Bolezen mu ni dala miru. Zaradi takšnega naključja je Jaka, sicer ves revmatičen, preživel. Angleška odeja, ki jo je nosil privezano na nahrbtniku, je prestregla nemške izstrelke. Zaradi te sreče v nesreči, ki mu je rešila življenje, je pripeljal pet novincev čez Savo. Po njegovi zaslugi je osem ubežnih Rusinj iz taborišča prišlo v Metliko. Iznajdljivost in pogum ter ščepec sreče in predvsem Jakova srčnost so pripomogli, da sta skupaj z Jakom srečno prispela v Metliko partizanska duhovnika Lampret in Šmon.

Anica Petek

ODŠLI SO

NAŠE VRSTE SO ZAPUSTILI NASLEDNJI ČLANI IN ČLANICE ZZB

Ivan SEVCNIKAR / rojen 11.12.1926, umrl 23.11.2004
Ivan je bil aktivni bорец 1.SNOUB Toneta Tomšiča. Bil je član KO Šmartno - Velenje.

Jože ZAGAR / umrl 03.01.2005
Bil je aktivni bорец v NOB od 1.januarja 1944 in je nosilec več odlikovanj. Kot član Krajevne organizacije ZZB NOB Konovo in kot dober tovariš nam bo ostal v lepem spominu.

Jože ŽEVART / 01.01.1925 V Podkrajju pri Velenju, 10.12.2004
Bil je udeleženeц NOB. Deloval je v VOS-u, enotah VDV brigade in v Šercerjevi brigadi XIV.divizije. Odlikovan je bil z Medaljo za hrabrost, Ordenom zasluge za narod in Red dela s srebrnim vencem. Bil je član Krajevne organizacije ZZB NOB Šalek-Bevče-Paka.

Marija PIRTOVŠEK / rojena 25.11.1910, umrla 04.01.2005
Sodelovala je z Tomšičevo in Šercerjevo brigado. Veliko je pretrpela in tudi vsa družina med napadom nemške vojske pri SV.Antonu v Skornem, ko so jim popolnoma uničili stanovanje, njih pa izgnali tako, da so se potem izselili. Družina kmeta Letonje jim je odstopila manjšo

Valentin ROČNIK / rojen 15.01.1914, umrl 18.12.2004
Bil je član KO ZZB Pesje.

sobico v kateri se je stiskala sedem članska družina naslednji dve leti. Bila je članica Krajevne organizacije ZZB NOB Skorno-Florjan-Bele vode.

Franja KOREN / rojena 22.10.1922, umrla 14.12.2004
Živela je v partizanski hiši Rogeljšek. Hiša je bila poznana po tem, da je nudila zavetišče in ostalo oskrbo partizanom. Tako se je tudi tovarišica Franja aktivno vključevala v organizirano delo in borbo proti okupatorju v tistih težkih časih. V letih po vojni je bila vseskozi aktivna v lokalni skupnosti, vendar je zadnja leta svojega življenja zaradi bolezni preživela v domu za ostarele v Velenju, kjer je tudi umrla. Člani ZZB NOB Pesje se je bomo še dolgo spominjali in ostala bo nepozabna v naših vrstah. Bila je dolgoletna članica ZZB NOB Pesje.

Anica GRIL / 19.02.1924, umrla 23.01.2005
Bila je članica Krajevne organizacije ZZB NOB Vinska Gora. Od leta 1943 je občasno podpirala partizane s hrano. Pozneje leta 1944 pa je postala obveščevalka na področju Selnice ob Dravi in to odgovorno nalogo vršila do konca vojne.

Vinko HUDOVRNIK / rojen 22.06.1928 v Bevčah, umrl 20.12.2004
Med NOB je opravljal nalogo terenskega kurirja. Odlikovan je bil z Redom zasluge za narod. Bil je član Krajevne organizacije ZZB NOB Šalek-Bevče-Paka.

Emil SALMIČ / rojen 02.02.1920, umrl 25.01.2005
Tovariš Emil se je takoj na začetku 2.svetovne vojne vključil v narodnoosvobodilno gibanje. Zaradi izdaje je bil že leta 1941 aretiran in odpeljan v koncentracijsko taborišče Mauthausen. Po odpustitvi iz taborišča se je ponovno vključil v NOB in kot aktivist deloval na terenu Senovega in Zagreba. Bil je član KO Šmartno - Velenje.

Štefan HALOŽAN / rojen 30.07.1929 v Pristavi pri Mestinju, umrl 28.01.2004

Kot mlad fant se je večkrat srečal s partizani, ko so izmučeni prihajali preko Sotle. Čeprav revni, so jim njegovi starši in tudi nekateri sosodje omogočili mnogokatero noč prenočišče pod streho in skromno okrepcilo. Bil je član KO Šalek - Bevče - Paka.

Terezija MEH / rojena 13.09.1920, umrla 02.02.2005

Bila je aktivna sodelavka in aktivistka v času NOB, nato dolgotletna zvesta članica Krajevne organizacije ZZB NOB Gaberke. Nazadnje je bila varovanka v domu ostarelih v Velenju.

Jože STEBLOVNIK / umrl 07.02.2005

2.avgusta 1942 je bil odpeljan v taborišče v Nemčijo. Po vrnitvi je bil od septembra 1943 leta v Šlandrovi brigadi vse do osvoboditve. Po osvoboditvi je služboval v vojski do leta 1947. Vseskozi je bil član Krajevne organizacije ZZB NOB Šmartno ob Paki.

Alojz RAMŠAK / rojen 04.05.1927, umrl 14.02.2005

Bil je pridružen član Krajevne organizacije ZZB NOB Konovo, zelo dober tovariš in aktiven član. V lepem spominu nam bo ostal za vedno.

PUSOVNIK Jože - VOLAN, roj. 15.02.1914, umrl 22.02.2005. Od decembra 1941 dalje je sodeloval z odporniškim gibanjem v Šaleški dolini do junija 1942, ko je vsto pil v Savinjsko četo in pozneje v I. Pohorski bataljon. Novembra istega leta je bil ranjen in je postal vojaški vojni invalid in poslan na zdravljenje k zavednim družinam na Pohorju. Leta

1943 de bil poslan na zdravljenje na Dolenjsko. Po zdravljenju je bil dodeljen avto komandi SNOS, kjer ge bil do osvoboditve. Prejel je odlikovanje OH, OZN III. reda in Orden bratstva in edinstva. Bil je član krajevne organizacije ZB HOB Šoštanj od leta 1947.

VIDEMŠEK Angela roj. 26.03.1924, umrla 26.02.2005. Bila je aktivistka in obveščevalka na terenu Šoštanja in okolice. Bila je članica Krajevne organizacije ZB NOB Soštanj od 1964. leta.

KOREN Til, roj. 17.08.1916, umrl 01.03.2005. Od 16.04.1944. do osvoboditve je bil borec I. bataljona Šerčerjeve brigade. Bil je dolgoletni član izvršilnega odbora Krajevne organizacije ZB NOB Šoštanj in njen član od leta 1948. Prejel je odlikovanje OH, MZN in RED DELA s srebrnim vencem.

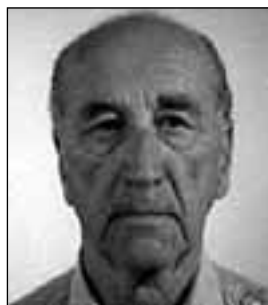

Ida KOREN / rojena 15.08.1927, umrla 08.03.2005

Med vojno je bila aktivna kot obveščevalka in kurirka. 15.maja 1950 je bila zaradi svoje aktivnosti sprejeta v članstvo ZZB NOB. Vsa leta nazaj je bila tudi aktivna v lokalni skupnosti in v organizaciji ZZB NOB Pesje. Zaradi njene aktivnosti jo bomo ohranili v dolgotrajnem spominu.

Franc JERIČ / rojen 15.08.1927, umrl 29.03.2005

Aktivno je sodeloval v partizanih od 14.aprila 1944 do 15.maja 1945. Zaradi svoje aktivnosti je bil sprejet v organizacijo ZZB NOB 15.avgusta 1956 leta. Po poklicu je bil rudar in s svojim naprednim razmišljanjem je bil vse povsod dobro sprejet, radi smo ga imeli in kot takega, ga bomo dolgo ohranili v svojem spominu. Bil je član KO ZZB NOB Pesje.

Jože PODPEČAN / rojen 31.01.1920

v Škalah, umrl 02.04.2005. Kot mladega aktivista z naprednim razmišljanjem ga je okupator takoj po začetku vojne zaprl v Celjski pisker. V zaporu je bil od 7. julija 1941 do 24. avgusta 1941 Takoj po zaporu je bil interniran v koncentracijsko taborišče Mauthausen. 24. februarja 1942 leta je bil izpuš-

čen in se je vrnil domov. Po vrnitvi je ostal zvest svojim aktivnostim. Zbiral je sanitetni material in tudi drugače je sodeloval z NOB od 1943 leta dalje. V partizanske vrste se je vključil 23. avgusta 1944 in sicer v I. SNOUB Toneta Tomšiča in se v njej boril do konca vojne. 10. avgusta 1945 je bil iz vojaških vrst odpuščen. Po vojni je dokončal šolo za rudarskega nadzornika in zelo veliko sodeloval v izgradnji novega Velenja. Zato je bil tudi odlikovan z Medaljo dela in Ordenom za zasluge za narod s srebrno zvezdo. Kot dobrega tovariša in naprednega borca ga bomo ohranili v trajnem spominu. Vsa leta je bil član ZZB NOB Pesje.

PADLIM V SLAVO

*Po grapah, jasah in gozdovih
preštet ne moreš vseh grobov,
pojočih slavo o sinovih,
ki padli so za bran domov.*

*Med skalami stoje gomile,
brez križa in brez nageljna,
z bršljanom, mahom so ovile
planine borca padlega.*

*Narava sama se odziva
in čuva bele nam kosti,
da rodu bo lahko odkrila,
kako se narod naš bori.*

*Za dom ste padli, za trpine,
tovariši, a ne zaman,
ko tekla kri je iz pečine,
je vsakdo bil že maščevan.*

*Junaku umreti ni mogoče,
v narodu je večno živ,
naj žena, sestra, sin mu joče,
kot mož je padel neumrljiv.*

*Junaku čast je večna slava,
z njo narod čuva nanj spomin:
povej vsem bratom, šumna Sava,
kako živi svobode sin!*

Besedilo je napisal Oto Vrhunec - Blaž Ostrovrhar
na položaju leta 1943

Predstavitev knjige Harmonika, škarje in Stari pisker

V četrtek, 21. aprila, bo ob 18. uri v dvorani
Mestne občine Velenje predstavitev knjige
Harmonika, škarje in Stari pisker, avtorja Ivana
Gobelnika - Iva. V knjigi avtor govori o svojih par-
tizanskih letih. **Vabljeni!**

DOPISUJTE V

ŠALEŠKI UPORNIK

Vse bralke in bralce vabimo, da s svojimi prispevki
obogatijo prihodnje številke našega glasila. Prispevke
pošljite na naslov: Območno združenje borcev in ude-
ležencev NOB, Kopališka 3, 3320 Velenje

NAPOVED PRIREDITEV

26. aprila ob 19. uri
v Domu kulture v Velenju

OSREDNJA PROSLAVA OB DNEVU UPORA PROTI OKUPACIJI

/nastopa Moški pevski zbor VRES iz Prevalj,
slavnostni govornik dr. Matjaž Kmecl,
povezuje Drago Karl Seme/

30. aprila od 19. ure dalje

KRESOVANJE NA GORICI V VELENJU

/organizatorja KS Gorica in
Mestna občina Velenje; bogat program..../

7. maja ob 19. uri v Topolšici

PROSLAVA OB 60- LETNICI PODPISA NEMŠKE KAPITULACIJE

/pred proslavo ob 18. uri predstavitev
knjige Šaleški upornik - spomini/

9. maja ob 19. uri
na Titovem trgu v Velenju

PRIREDITEV OB DNEVU EVROPE

sodelujejo folklorna skupine iz Slovaške
Peter Lovšin s Španskimi borci, ...

**Vabljeni vsi člani organizacije,
svojci in prijatelji!**

Napovedujemo

tudi obisk na proslavi na Poljani 14. 5. 2005 (o prija-
vah in prevozu boste še obveščeni) in Srečanje inter-
nirancev na Podljubelju 11. junija.

Šaleški upornik, interno glasilo območnega združenja ZZB NOB Velenje

Uredniški odbor: Marjana KOREN, Jože POVŠE, Bojan VOH, Jože DRAČKO, Vlado VRBIČ (urednik)

Naslov uredništva: Območno združenje borcev in udeležencev NOB, Kopališka 3, 3320 Velenje

Naklada: 1300 izvodov **Tisk:** Gorenje IPC